

ERDÉLYI GAZDA

AZ ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

Megjelenik minden kedden egy iven és az egyleti tagoknak ingyen küldetik meg.

Nem tagok egész évre 2 frttal fizethetnek elő, féléves előfizetés el nem fogadtatik.

HIVATALOS

KÖZLÖNYE.

Pénz- és értékküldemények az ERDÉLYI GAZDA KIADÓ-HIVATALÁHOZ, a lap szellemi részét illető közlemények az ERDÉLYI GAZDA SZERKESZTŐSÉGÉHEZ czimzendő.

A hirdetési díj szabályzatot lásd az utolsó lapon

Szerkesztő bizottság: elnök **Dr. Berde Áron**; **Girsik János**, **Szabó Sámuel**, **Szentgyörgyi József**, **Vörös Sándor**
felelős szerkesztő: **Gamauf Vilmos.**

Tartalom: A vetőmag változtatás. — r — s. — A m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzeséplőgépek. **Illyés Albert.** — A jégbiztosításról. **Walter Lajos.** — A budapesti II-ik tennyszállatvására. — Az erdélyi rőszli okszerű méhészegylet ápril 11-iki közgyűlésének jegyzőkönyve. — Mező-bánci kiállítás. **S. G.** — Vidéki gazd. tudósítás: **Dicső-Szent-Márton.** — Üzleti heti szemle. — Piaczi árak.

A vetőmag változtatás.

Ha szakértelem és gondos ápolás daczára, kedvezőtlen égalji viszonyok miatt jó vetőmagot nem termelhetünk, akkor okvetlen szükséges, nehogy hozamaink kevesedjenek, vetőmagunkat változtatni s ezt ismételnünk kell, a mint a máshonnan beszerzett vetőmag jó tulajdonait veszteni kezdi; ez pedig gyakran már a harmadik s legkésőbbben a negyedik évben észlelhető.

A vetőmag változtatásánál a következő szabályok figyelembe veendők:

1-ször a vetőmagot oly vidékről szerezzük, a melyen termelése legjobban sikerül. Így rozsot legczélyszerűbb **Probsteiból**, árpátugyanonnét, **Nyitra** és **Pozsonymegyéből**, búzát **Bánátcól**, kendermagot **Rhenns vidékéről**, lenmagot **Oroszországból** vagy **Hollandiából**, világossárga zabot **Canadából**, aransárga zabot **Magyarországból**, fehér zabot **Probsteiból**, korai tengerit **Dél-Amerikából**, luczernamagot **Francziaországból**, vörös lóher magot **Stajerországból** beszerezni.

2-ször a vetőmag csak oly vidékről beszerzendő, melynek égalja, tengorszín fölötti magassága, évi közép hőmérséke és talajminősége a mienkhez leginkább hasonlít.

3-ször a jól kifejlett vetőmagot sovány talajról legjobb gazdag talajra átvinni, de soha gaz-

dag talajról soványra. Kötött talajról laza talajra s megfordítva vetőmagot átvinni szinte nem jó eljárás, mert be van bizonyítva, hogy a vetőmag áthozatala csak hasonló minőségű talajon ad jó hozamokat s jó tulajdonait legtovább megtartja.

4-szer nedves égalj és esős vidéken termelt vetőmag rendszeren több szalmát s kevesebb szemet hoz s megdülésre hajlandóbb, míg szárazabb vidéken és szárazabb égaljról több szemet és kevesebb szalmát ad; a szárazságnak jobban ellent áll s a kifagyásnak is kevésbé van alávetve.

5-ször. Bebizonyult továbbá, hogy a magasabb fekvésről lapályokra hozott zab nagyobb hozamokat ad, mint ellen esetben.

6-szor. Észleltetett az is, hogy azon fajták, melyek hosszabb ideig mérsékelt égaljjal és téllel nem bíró vidékeken termesztetnek, más zordabb égaljak és téllel bíró vidékekre át nem hozhatók a nélkül, hogy el ne pusztuljanak, mert sokszor megcsik, hogy ilyen buza fajtákat a tél egészen kipusztítja.

Hosszu évek során át eszközölt összehasonlító kísérletek az egyes növényeknél következő eredményt szolgáltattak:

A buza eltérő talajban tulajdonait különféleképen változtatja. Esőkben gazdag és kötött talaju vidékeken több szalma és kevesebb szem, szelidebb és szárazabb vidékeken, egyenlő talaj mellett, kevesebb és rövidebb szalma, de több szem terem. Volt eset, hogy az angol búzák a negyedik évben annyira elkorcsosultak s hozamok annyira alászált, hogy már a harmadik évben a vetőmagot változtatni kellett, míg a helybeli búzát a számára jól előkészített, trágyázott és mélyen megmivelt talajon, kellő gondozás mellett 12 évig sem kellett változtatni, mert a hozamok inkább emelkedtek, mint alább szállottak.

Az égalji viszonyok a kalász és szem alakjára és színére hatnak s innen keletkeznek egy-egy fajnak buja több fajtái. A légenyűs trágya, a levél és szár fejlődésére van befolyással

annyira, hogy a virágzás közeledtével már megdül; a légeny-tartalom szaporodtával a szemek üvegesedése is emelkedik. Ha a talajban megfelelő mennyiségű vilsavas-mész van, vagy ha a ganajt superphospháttal javítjuk, akkor a szem kitünő kifejlődése éretik el. Száraz, meleg égélj alatt a szem több lisztet tartalmaz. A búzának sárga érésbeni aratása s keresztekben történt utóérése az üvegesedést nem mozdítja elő, mert aratás után a protein anyagok átmenete, mely egyedül előmozdítja az üvegesedést, megszűnik.

Számtalan eszközölt kísérletekből kitűnt, hogy a buza termelésre alkalmas talajon is, ha még oly okszerűen volt mivelve és trágyázva, a vetőmag változtatás még sem kerülhető el. A fentebbi feltételek egy vagy más buza fajtanak sikerülését több éveken át képesek ugyan biztosítani, de bizonyos idő lefolytával még is szükséges lesz a vetőmagot változtatni.

A rozs, mely homokos talajban természetlik, több éveken át vehető a nélkül, hogy vetőmagot változtatnánk, ha azon részeket, melyek agyagos, homokosak és jó trágyaerőben vannak, kiválasztjuk s ezen részeket kora ősszel a legtükéletesebb maggal bevetjük, kora tavasszal, midőn a talaj megszikkad, megboronáljuk s behengerezzük s a magvat tükéletesen megérni hagyjuk. Ilyen rozs átlag hozama holdanként volt 1233 kgr. szemben és 3033 kgr. szalmában.

Őszi bokros rozs trágyás homok-talajban sikerül legjobban; itt ritkán és korán vetve igen megbokrosodik, hosszabb kalászokat és szalmát hajt. Kedvezőtlen fekvésben és sovány talajban ellenben kifagy s már a következő évben közönséges rozssá fajul.

A probsteii rozs megfelelő körülmények közt szinte több évekig sikerül, de itt is minden harmadik évben a vetőmagot változtatni tanácsos. Kísérletekből kitűnt, hogy déli vidékekről hozatott mag gyorsabban fejlődik s nagyobb hozamot ad, míg ellenben zordabb vidékekre a vetőmag inkább éjszának fekvő vidékekről hozandó, mert az előbbeni könnyen kifagy.

Jó sörfőzésre alkalmas árpa csak jó erőben levő, mély, meszet tartalmazó közép talajon és agyagos homok-talajon sikerül s ez adja a legjobb vetőmagot is. Fris trágyázás szaporítja ugyan légeny-tartalmát s ekkor az árpa lisztnek jobb, de sörfőzésre kevésbé alkalmas, mert ez inkább több keményítő s kevesebb légeny-tartalmat igényel. Vetőmagnak legjobb árpa a magyarországi s felső-magyar és csehországi, négy soros jó árpa a magyarországi és dél-oroszországi. Hozama kedvező körülmények közt nagyobb lehet, mint a búzáé.

Az árpa megérdemli, hogy termelésére oly gondot fordítsunk, mint a búzára s a vetőmagot onnan hozassuk, a hol annak termelésére nagyobb gondot fordítanak. Így legközelebről igen jó vetőmagot szerezhethünk Nyitra és Pozsony megyékből.

A zab fajok közül vetnek bugás, zászlós és fekete zabot, csak hogy ezen fajok elfajzanak s igen sok fajtát képeznek, melyek csak a különböző talajok és trágyázási viszonyoknak szülöttjei, úgy hogy egy és ugyanazon fajta nedves vagy száraz, meleg vagy hideg év s talaj szerint különböző tulajdonságokkal bír. A vetőmag változtatásnál, mely szintén előnyös lehet, a

következő szabályok betartandók: délibb vidékről hozatott zab gyorsabban fejlődik s a szárazságot inkább kiállja. Északibb vidékről hozatott zab nehezebb, de melegebb vidékeken termesztve súlyából veszít.

A fekete francia zab hozzánk behozva kevésbé veszti színét, mint más sötét színű fajtái s tulajdonságát mint legjobb takarmány megtartja. Szalmája szintén jó takarmány. Hideg és száraz fekvésben s könnyű, kevésbé jó erőben levő talajon a zászlós zab nagyobb hozamokat ad, mint a bugás zab.

A mag súlyára nézve tekintetbe veendő a héjának sulya is, minthogy ez egyes jelesebb fajtáknál 12—14, s kevésbé jeles fajtáknál a szem sulyának 30%-át is teszi.

A tengeri — törökbuza — igen könnyen elfajzik, azért vetőmagnak mindég a legnagyobb és legtükéletesebb csők választandók. Kitünő vetőmagot szerezhethünk, ha azon fajtát, melynek az égélj és talaj legjobban megfelel e célra jól felporhanyított és trágyázott földön elkülönítve vetjük, minden tőn csak egy csövet s ezt tükéletesen megérni hagyjuk. Minthogy nálunk a korán érő tengerinek termesztése van helyén, leginkább a korán érő székely tengeri, általában pedig az apróbb szemű tengeri ajánlható.

Borsó márgás, áteresztő talajon legjobban sikerül, nehez agyag s nedves talajok borsótermelésre nem alkalmasak. Igen meszes, de vilsav szegény talajban a könnyen fővő borsó nehezen fővővé válik. A kisebb hozam s a borsónak nehezen fővő tulajdona a vetőmag változtatására utal.

A burgonya oly talajokon, melyek termelésének nem kedveznek, szinte gyorsan elfajul. A gyakori vetőmag változtatásának elkerülésére, czélszerű vetőmagokat oly vidékekről szerezni, a melyen a burgonya jól sikerül. Választani kell oly fajtákat, melyek a betegségtől inkább mentek, p. o. valamennyi korán érő fajták, a vörös és fehér hagymaburgonya, a chardon, a korai és kései rózsaburgonya; különösen a vörös, cserhaju fajtákat, melyek a betegségnek jobban ellentállanak, mint a későbbben érők. Vessük korán, hogy a burgonya augusztus végéig megérjen, magnak válasszunk nagyobb és közép nagyságú gumókat, mert ezek gyorsabban fejlődnek és nagyobb hozamot adnak, a kisebb gumók inkább lévén a betegségnek és elfajzásnak alávetve. A vetőmagok elvagdálása nem ajánlható, ha kényszerítve vagyunk rá, akkor hosszában történjék a vágás, mert a felső szemek leggyorsabban csirázznak, legjobban fejlődnek s a fajta jellegét legtovább megtartják.

A burgonyát többször egymásután következtetni nem szabad, mert a burgonyagomba spórái a talajba lemosatván a betegség nagyobb mérvbeni beállását előidézhetik. Közvetlenül burgonya alá trágyázni nem tanácsos, ha azonban a trágyázás elkerülhetlen, akkor czélszerű tél előtt és ért trágyával trágyázni. Az egyoldalú trágyák közül hasznosnak mutatkozik a hamu, csontliszt stb. Magnak tükéletesen ért, jól kifejlett s nagy fajsúlyú bíró gumók választandók, melyek már ősszel kiválasztatván, vagy jól fődött kupacokban, vagy pinczékben eltartandók. Jó a maggumókat vetés előtt szellős, árnyékos helyen fonnyadni hagyni, mi által a csirák erősebben fejlődnek.

A talajnak oly módoni előkészítése, hogy ez a homokos talajhoz némileg hasonlítson, szintén befolyással van arra, hogy a burgonya fajjellegét hosszabb ideig fentartsa.

—r. —s.

A magyar kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplőgépek.

Bármely közhasznú találmány és vállalat csak akkor foglalhatja el a számára kijelölt tért, ha azok, a kiknek alkalmuk van próbát tenni, tapasztalataikat közlik az érdekelt közönséggel.

Sokat olvastam és hallottam még a múlt évben a magyar kir. állami vasutak gépgyárában készített gőzcséplőgépekről — és különösen felkeltette figyelmemet az, hogy a gépgyár nem annyira a haszonért dolgozik, hanem minden erejéből csak arra törekszik, hogy minél jobb, minél tökéletesebb gépet bocsásson a magyar gazdaközönség rendelkezésére, hogy ez által felvirágoztassa a nagy horderejű magyar ipart és leszorítsa a nemű idegen gyártmányokat.

Hogy meggyőződjem magam is a magyar gépek minőségéről, 1881-ben, Fehér Miklós főügynök úrnál megrendeltem egy 8 lóerejű cséplőgépet, mely az államvasutak gépgyárában készült. Ez az első magyar gőzcséplőgép az erdélyi részekben.

Dolgoztattam vele s az eredmény oly annyira meglepett; hogy kedves kötelességet vélek teljesíteni, ha tapasztalataimat köztudomásra hozom és ily gőzcséplőgép megszerzését gazdátársaimnak és olyan vállalkozóknak, kik részben cséplőgépet a legmelegebben ajánlom.

Öt hónapon át szakadatlanul dolgoztattam e géppel és ez idő alatt még csak egy órai fennakadás sem merült fel, a mi a gép hiányára vagy tökéletlenségére vallott volna. Probáltam már több angol s más külföldi gyártmányú gépeket, de a magyar gépet — kitünő munkaképessége, szilárd szerkezete rendkívül czélszerű és gyakorlati berendezése — s főleg azon előnye miatt, hogy igen kevés tüzelő anyagot szükségel, a legnagyobb erőfeszítés mellett is: valamennyi külföldi gép elébe helyezem.

Ezen gépek előnyei a többi gyártmányok felett a következők:

A mozdony erős, szilárd szerkezetű, melynek készítésénél a tartósságot tekintik. Egyes részletei ép oly egyszerűek, mint a mily egyszerű a kezelésük; a kazán hosszabb, a tüzelő felület nagyobb s több tüzláng csővel van ellátva mint más gépek s ezek által gyorsan nagymennyiségű gőz állítható elő, kevés tüzelő anyag fogyasztással. A gép a legnagyobb erőfeszítés mellett is egyenletes nyugodtsággal működik.

A cséplő, egyszerű szerkezete mellett, kitünő munkaképességű. A magot teljesen piaczképesen állítja elő. A gép egyszerű, tartós és könnyen áttekinthető, vasrámára építve munka közben mozgás nélkül szilárdul áll, mi által tartóssága biztosítva van. A géptest hosszabb és így a szalma-rázója, polyva törek-rázó rostája és szitái hosszabbak, minek azon elő-

nye van, hogy a szem az aljtól és szeméttől tökéletesen elválasztatik. A tengelyek erősek és aczélból készítvék, széles rézgolyó perselyekben futnak, surlódásuk csekélyebb.

Különösen felkeltette figyelmemet a toklászó szerkezet, mely egy burkolatban két részre oszlik: az egyik késekkel, a másik verő lécczel van ellátva, melyekben a mag a páter-nosztér emelő által egyikbe vagy másikba, vagy egyszerre mindkettőbe tetszés szerint vezetetik.

A léczes verő a még a tokjában lévő vagy becsuszott kalászarabkáktól a szemet teljesen megtisztítja; a késes szerkezet pedig a maghoz tapadt tokokat és árpa hegyeket tisztítja le. Nem kevesebb figyelmet érdemel az üszög tisztító szerkezet, mely a magot az üszögtől teljesen megtisztítja és pedig oly formán, hogy a szem külön vezethető be s az üszög szelelés által távolíttatik el, miáltal a szem az üszög mocsoktól teljesen megóva van.

Nem hallgathatom el még megemlíteni az étetőnél alkalmazott biztonsági készüléket, a mely munka közben kizár minden eshetőleges szerencsétlenséget.

Mindezek olyan tények, a melyek biztosítják a magyar gépek előnyeit!

Midőn személyes tapasztalataimat az érdeklődő gazdaközönség előtt előadtam, egyuttal tiszta, jó lelkiismerettel ajánlom a magyar gépet! Nem hazafiaskodásból teszem ezt, hanem gyakorlati tapasztalataim alapján.

De mielőtt valaki ezen gépek vásárlásába belé menne, nézze meg azok készítését Budapesten a magyar kir. államvasutak gépgyárában, a hol is a külön osztályokat és összeállítási műhelyt megtekintheti s itt részleteiben és egészben megláthatja ezen gépet úgy szólván meztelen állapotában és ekkor meg fog győződni az én állításaimról és hiszem, hogy az illető is azt fogja mondani: „Pártoljuk hazai gépeinket, mert azok valóban megérdemlik, miután kivívták az elsőséget az összes külföldi nemű gépe felett!”

Mező-Sályi.

Illyés Albert.

A jégbiztosításról.

Hogy a biztosítási intézmény, vonatkozzék az tűz-, élet- vagy jégre, évről-évre nagyobb elterjedést nyer, ezt a biztosító-társaságok folytonos szaporodása eléggé bizonyítja, dacára ennek azonban látjuk, hogy különösen a kisebb gazdák ezen nekik nyugalmat szerző s őket az elemi csapások ellen védő intézményt méltányolni és igénybe venni még mindig vonakodnak.

Leginkább a jég-biztosítás az, a melyről itt szólni szándékom, mint a melynek jótékony hatását a kisbirtokosok még felismerni s hasznukra fordítani nem iparkodnak.

Már pedig mi a biztosító-társaságok célja? mindenesetre nem más, mint lehető sok érdekelt egyének társulását létrehozni, a kik előforduló elemi csapásoknál egymást segíteni s a károsultakat a nem károsult tagok által befizetett, aránylag csekély biztosítási díjából megközelítőleg kártalanítani hitvatják.

A biztosító társaságok tehát a takarékpénztárhoz hasonlítanak, a melyekbe a pénz kisebb összegekben betesszük, hogy azt szükség idejében kivehessük és felhasználhassuk. Azon összeg, melyet a gazda évenként terményeinek biztosítására ad ki, oly csekély, hogy ennek kiszakítása költség-előíratunkat épen meg nem zavarja; sőt ha tekintelbe vesszük azt, hogy a biztosítási díjak befizetése csak öszszel történik, midőn a gazda terményeit már betakarította s nagyobb részét ki is csépelte s pénzzé tette; alig lesz gazda, a ki terményeit jég ellen minden fennakadás nélkül nem biztosíthatná.

Mennyi aggodalmat okoznak nyáron át a gazdának a látáhatáron mutatkozó s vihart jósóló felhők s ha a baj megtörtént, ha terményeinket, évi fáradságunk várt gyümölcsét leverve, semmivé téve s családunkat néha kenyérétől csaknem egészen megfosztva látjuk, mennyire bánthat azon gondolat, hogy ezen kár egy kis díj befizetése által eltávolítható lehetett volna. Fül-tanuja voltam, midőn egy károsult, de csak kalászos terményeit biztosított gazda ezeket mondá: „bár csak a törökbuzámat is biztosítottam volna, nyugodtan néznék a tél elébe.“

Mily szomorú képet nyújt egy a jég által elvert határ! a hova tekintünk minden elpusztulva, a remélt hozam egy szemben, mint szalmákban semmivé téve s gazdasági viszonyainkban oly hézag támasztva, mely káros következményeket von maga után.

Ha a gazda terményei biztosítva voltak, akkor a nyert kártérítési összeget a gazdaságában szenvedett kár kiegyenlítésére felhasználhatja; szerezhethet marhái számára takarmányt, szalmát, hogy a gazdaság menete meg ne zavartassék és reménye lehet, hogy a jövő termés által a netalán szenvedett kárt kiheverheti. Ha azonban terményeit nem biztosította, aggodalommal néz a jövő elébe s szemrehányást kell, hogy tegyen magának, hogy oly könnyelmű volt s terményeit biztosítani elmulasztotta.

Jégkár esetében erélyes tevékenységre a gazdák többnyire nem gondolnak; készpénzt, ha volna is gazdasági szükségletekre kiadni vonakodnak, inkább ezen évben kevesebbet vetnek s kevesebb takarmánnyal beérni akarják s ha ez mégis elégtelennek mutatkoznék: állataik számát apasztják s így az első bajt egy másikkal tetézik: azaz a gazdaság jövedelmét csökkentik.

A jégkár elleni biztosításnak előnyei a következők:

1. A gazda nem kénytelen minden a látáhatáron mutatkozó s vihart hozható felhőzet miatt nyugtalanzkodni s aggodni.

2. Jég-kár esetében a nyert kártérítési költséggel képes a szenvedett veszteséget pótolni s az abból a gazdaságában bekövetkező hátrányokat, melyek leginkább a gyengébb takarmányozás s almozásból eredhetnek, elkerülni.

3. Mások könyörületességét igénybe venni nem kénytelen s nem bántja őt azon gondolat, hogy a bajt kikerülhette volna, ha terményeit biztosítja s így bátran semmivel ki nem menthető hanyagságnak mondhatjuk azt, ha a gazda terményeit nem biztosítja.

De nemzetgazdasági szempontból is indokolt a termények biztosítása, mert nem hiszem, hogy akadna valaki, a ki azt akarná állítani, hogy a biztosításért befizetett csekély díjak valamely községnek jólétét fenyegetnék; azon csekély összeget, mely a biztosításért fizetendő bármely gazda a fényűzésre vagy más nélkülözhető tárgyak beszerzésére kiadni szokott összegből könnyen megtakaríthatja; a nagy károk azonban, melyeket a jég okoz s melyek néha százazrekre rugnak, különösen ha gyakrabban is ismétlődnek, az egész vidék vagy község elszegényedését vonhatják maguk után.

Hogy kisebb gazdáink a biztosítás jótékony intézményével megbarátkozzanak és azt igénybe vegyék és így egész évi fáradságuknak gyümölcsét a megsemmisítés ellen biztosítsák, erre befolytani leginkább a lelkes és tanító urak vannak hivatva. Menjenek elől jó példával, buzdítsák s világosítsák fel a népet ez intézmény hasznosságáról és szükségességéről s a nép ily károk esetében hálával fog adózni azoknak, a kik őt a nyomortól megóvták.

Most következik be annak ideje, hogy minden gazda számot vessen magával s határozza el terményeinek biztosítását, nehogy talán azt legyen kénytelen majd mondani: „már késő!“

A biztosításért fizetett díjat soha sem fogja megbáni, még akkor sem, ha 10 év alatt egyetlen-egyszer sem szenved kárt. A nyugalom és biztosság is felér e díjjal.

Kérdés, mely biztosító-társaságnál biztosítsuk terményeinket? Minden esetre oly társaságnál, mely már régi időktől fogva a gazdaközönség bizalmát bírja s a károkat gyorsan felveszi s méltányosan kiegyenlíti. Van hazánkban több ilyen társaság, így p. o. a **trieszti általános biztosító-társaság**, mely az erdélyi gazdasági egyesülettel szerződésre lépett s a nála biztosító tagoknak felette olcsó díjakat engedményezett. Itt van az **Első magyar általános biztosító-társaság**, mely nagy bizalomnak örvend s szilárd alapon nyugszik és mely ugymint az előbbeni a károk gyors és méltányos kiegyenlítéséről ösmeretes. De van még több ily jóhírű intézet hazánkban és nagyon kívánatos, hogy a közönség azokat úgy vennie igénybe, a mint ezt saját haszna és előnye parancsolja. —

Walter Lajos.

A budapesti II-ik tenyészállatvásár

ápril hó 22-én délelőtt 10 órakor nyílt meg, kiállított 32 tenyészítő 190 drb. szarvasmarhát, melyből csak 36 drb. magyar, 130 drb. nyugoti fajta és 24 drb. keresztezés. A juhok csoportjában tulnyomó volt a merino, legkevesebb a raczka. Ugyanis 654 drb. juh közül merino 255, hozai fésűs gypju 53, rambouillet 184, angol húsjuh 156 és raczka 6 db. Mint a „Magyar Föld“ írja: „Összegezve a kiállításon, helyesebben vásáron nyert benyomást, azt konstatálhatjuk, hogy az érdeklődés az állattenyésztés iránt öröndetes lendületet mutat. Lehet, hogy a gulyák fejlődése még néhány évig nem fog lépést tarthatni az apaállat-kereslettel, azonban igen valószínű, hogy a vásáron

nyilvánuló kereslet által a tenyésztés is ösztönt nyervén, emelkedni fog s ezzel együtt a rendelkezésre álló tenyészanyag is szaporodandó s a kereslettel megfelelő kínálat állandó szemben, mely alkalmat fog nyújtani arra, hogy a gazdaközönség a tenyészanyagból a legjobbat választhassa céljaira.

„Tizenegy óraker megérkezett báró Kemény Gábor földmivelésügyi minister is, ki Máday Izidor és Tormay Béla oszt. tanácsosok, Korizmic László, gr. Károlyi Sándor és több urak társaságában szemlélte végig a kiállítást s érdeklődéssel tudakozódott az egyes tenyészdek viszonyai felől.”

A bírálatról ugyancsak a nevezett lap nyomán a következőket közöljük:

A szarvasmarha-bíráló bizottság két albizottságra oszlott; az első albizottságban, mely a magyar fajta szarvasmarhákat bírálta, működtek:

Tormay Béla elnöklete alatt Leidenfrost László, Karsay Albert, Kodolányi Antal, Dorner Ede, Forrai Henrik.

A bíráló-bizottság mindenekelőtt legnagyobb elismerését fejezi ki a pályázaton kívül álló mezőhegyesi m. k. állami ménesbirtok által kiállított állatok felett. Ugyancsak elismerését fejezi ki a pályázaton kívül álló tordai kir. állami bikanevelő telep által kiállított állatok felett.

A tenyészállatvásár programjában megállapított díjakat a bíráló bizottság következőleg határozta kiosztani és pedig: I. bikadíjat 100 drb. 10 frankos aranyat Vojnits Simon 32 sz. 2 éves bikája. II. bikadíjat 40 drb. 10 frankos aranyat Kientzl József 7. sz. 6 éves bikája. III. bikadíjat 20 drb. 10 frankos aranyat Vojnits Simon 35. sz. 2 éves bikája. I. bikaborju díjat 20 drb. 10 frankos aranyat Korbuly Béla 9. sz. 1 éves borjuja. II. bikaborju 5 drb. 10 frankos aranyat Sveiger Nándor 25. sz. 1 éves borjuja. I. tehéndíjat 50 drb. 10 frankos aranyat Vojnits Simon 33. sz. 1 éves tehene. II. tehéndíjat 20 drb. 10 frankos aranyat Lázár Manó 16. sz. 5 éves tehene. III. tehéndíjat 10 drb. 10 frankos aranyat a bizottság nem találta kiadhatónak; — ugyancsak a bizottság gróf Bethlen Camiló két gyönyörű tehenét vakság miatt nem találta díjazhatónak.

A nyugoti fajtákat bíráló albizottságban Jesse Vilmos elnöklete alatt közreműködtek: gr. Berchthold László, Rampelt Adolf lovag, Rohrer Ferencz, Manlicher Róbert, Keblowszky Antal. A bírálat következőleg ejtetett meg:

A bikákra 100 drb. 10 frankos arany első díj. Tekintettel arra, hogy a berni, pinzgauai, allgauer fajtákból kiállított bikák, melyekre a díj első sorban szánva volt, a kiváut mértéket nem ütötték meg, ki nem adatni határozatott. A II. díj 40 drb. 10 frankos aranyat nyeri Justh György 89. számú allgauer bikája. A III. díj 20 frankos aranyat nyeri gróf Schönborn Ervin 179 számú berni bikája.

Tehenek díjazása. I. díjat, 40 drb. 10 frankos aranyat, nyeri báró Wenkheim Viktor 148. számú 5 éves berni tehene. II. díjat, 20 drb. 10 frankos aranyat, nyeri Feltér József 74. sz. svajci tehene. III. díj. 10 drb. 10 frankos aranyat, nyeri Dreher Antal 64. sz. möllthali tehene.

Bikaborjuk díjazása. I. díjat, 10 drb. 10 frankos arany nyeri Justh György 90. számú allgauer bikája. II. díjat 5 drb. 10 frankos arany, nyeri Feltér József 70 számú svajci bikája.

III. Egyéb kulturfajok és keresztezések. I. díj bikára 30 drb. 10 frankos arany, nyeri gróf Schönborn Ervin 133. számú simmenthali bikája. I. díj tehénre 20 drb. 10 frankos arany, nyeri Bárany Lipót 195. sz. freiburgi üszője. —

A juh-bíráló bizottság I-ső albizottságában gróf Zichy Nándor elnöklete alatt működtek: báró Bánffy Daniél, Czilchert Béla, Lejtényi György, Dávid Alajos, Nikl Mihály, Lyka Döme, ifj. Ordódy Pál, jegyző Ordódy Lajos.

Az I-ső jutalomra, vagyis 25 drb. 10 frankos aranyra érdemesítették: gróf Hunyady Imre tarányi juhászata. I-ső elismerő oklevélre Leidenfrost László lévő juhászata. II-ik elismerő oklevélre gróf Károlyi Alajos mágoesi juhászata. III-ik elismerő oklevélre gróf Károlyi Alajos tótmegyeri juhászata. — II-ik. vagyis hazai fésűs gyapjasok osztályában, I-ső díjat 25 drb. 10 frankos aranyat, báró Königswarter csaba-csüdi juhászata.

I-ső elismerő oklevelet nyert Brachfeld Lajos pusztanándosi juhászata, II-ik elismerő oklevelet nyert Skublics János veszelei juhászata.

A juhokat bíráló 2-ik albizottságban báró Podmaniczki Géza elnöklete alatt működtek: Losonezy Mihály, Rottler József és Egan Ede.

I. díjat, 25 drb. 10 frankos aranyat, Jaross Károly kolt-hai tenyészete nyerte el. II. díjat, első elismerést, Skublics Sándor zala-szent-mihályi juhászata. III. díjat, második elismerést, Rosenthal Alfréd (Mezzini, Anhalt) rambouillet-tenyésztése.

A juhok B) II. csoportjában a programban megállapított díj, vagyis 25 drb. 10 frankos arany a liptó-ujvári földmives iskolának adatott ki raczka-juhokért.

A juhok C) III., vagyis az angol húsjuh-csoportban az I. díjat, 25 drb. 10 frankos aranyat Szandtner Ernő Varsányból Cotswold-juhokért nyerte el.

Elismerő oklevelet nyertek: Rosenthal Alfréd kentlele Hampshire down kosaiért. Schütt és Ahrens southdown- és hampshiredown kosaiért. —

Jegyzőkönyv,

mely fölvétetett Kolozsvárt, 1882. április 11-én d. u. 3 óraker tartott „erdélyrészi okszerű méhész-egylet” közgyűlésén.

Elnökölt Br. Bánffy Daniél ö nagyméltósága, jelen lévén még: Voith Gergely ig. alelnök, Albu József altitkár, Csiki I. József pénztárnok, Gebhardt Döme, Gombos Gergely, Br. Apor Károly, br. Bánffy Ádám, br. Bánffy Ernő, Tóth Tamás, Szentgyörgyi József, Stasiczky Mihály, Kulischeki Endre, Bakcsj Béni, Kállai Lajos és Szentgyörgyi Lajos titkár.

1. A gyűlést a tárgysorozat értelmében br. Bánffy Dániel

ő excellentiája nyitotta meg egy rövid ugyan, de alkalomszerű tartalmas beszéddel, — mire

2. Voith Gergely ig. alelnök jelentése következett az egylet egy évi élettörténetéről, viselt dolgairól — s aztán

3. Csiki J. József jelentése vétegett örvendetes tudásul az egyleti pénztár egy évi bevételei és kiadásairól; mely szerint az összes bevétel tett 1703 frt. 62 krt — és pedig:

Alapító tagsági díjakból	292 frt.
Rendes és pártoló tagsági díjakból	202 „
Állami segély mintaméhes építésre	900 „
„ „ vándortanár javadalmáza pótlására	300 „
Takarékpénztári kamatok 1881. dec. 31-ig	5 „ 62 kr.
Összesen	1703 frt 62 kr.

Mely bevétellel szemben az összes kiadás 596 frt 73 krra rugott, következő tételek alatt:

Könyvek, alapszabályok és aláírási ivekre	39 frt 30 kr.
Bélyegekre	4 „ 70 „
Irodai költség és posta bérekre	9 „ 54 „
A tagsági díjakat fölszedő szolgának	5 „ — „
Méhészeti lapokra 8 frt 80 kr; sorsjegyekre 3 frt	11 „ 80 „
Méz pergetőért	23 „ 20 „
Méhlakokért 45 frt 19 kr., Méh-családokért 48 frt	93 „ 19 „
Előleg méheskert áraban	200 „ — „
Előleg pavillon építésért	150 „ — „
A pavillonhoz készitendő kaptárokért előleg	60 „ — „
Összesen	596 frt 73 kr.

Pénztármaradék 1106 frt 89 kr., mely összegből a takarékpénztári 3869. sz. b. könyvecskében

van alapítke ezimen 279 frt 38 kr.

Takarékpénztári 1821. sz. b. könyvecskében van rend. és párt. t. díj 101 frt 24 kr.

A 3570. sz. b. könyvecskében államsegély mintaméh. építésre 390 frt — kr.

A 4404. sz. b. könyvecskében államsegély vándortanár javad. pótl. 300 frt — kr.

Pénztári készlet készpénzben 36 frt 27 kr.

Összesen 1106 frt 89 kr.

Hitelesítve: Voith Gergely ig. alelnök és Gebhardt Döme pénztárt számbavevő bizottsági tagok által.

4. Az igazgatóság által beterjesztett új — 1882-dik évi — költségeloirányzat vétegett tárgyalás alá s hagyatott jóvá, mely szerint 1508 frt 90 kr. szükséglettel 1880 frt 89 kr. fedezet áll szemben — s így pénztáron maradó 371 frt 99 kr összeg.

5. Az igazg. választmány előterjesztvén Tulogdi Sámuel első alelnök, és Csiki János József pénztárnok tagtársaknak állomásairól történt lemondását, helyökbe első alelnökül Benkő Mihály és pénztárnokul Gebhardt Döme ügybuzgó választ-

mányi tagokat választotta meg közfelkiáltás utján. Tulogdi és Csiki társaktól pedig fájdalommal vesz bucsut, jegyzőkönyvileg is kifejezven az egylet irányában tett ügybuzgóságukért a közgyűlés hálás köszönetét.

6. Szentgyörgyi Lajos egyleti főtitkárnak méhészeti vándortanára lett megválasztását terjeszti az igazg. választmány a gyűlés elé, kérvén ez ügyben tett intézkedésének jóváhagyását, megerősítését, mely beterjesztés folytán a közgyűlés általános helyesléssel maga is kijelenti teljes belenyugvását a választásba, megerősítvén nevezettet méh. vándortanári állásában. Kimondván egyszersmind, hogy a részére kegyesen adott 300 frt. államsegély két előleges részletben — és pedig jul. 1-én 150 frt — s aug. 1-én szintén 150 frtban kézbesítették az egyleti elnökség által.

7. Szentgyörgyi József indítványa folytán elhatározatott, hogy az egyleti méhszinek tűz ellen biztosítottassanak, továbbá szintén indítvány következtében, de egyszersmind az alapszabályok 13-ik pontja kapcsán kimondatott, hogy az alapítótagsági díjak semmi szín alatt sem költhetők el, csupán kamatai állván az igazgatóság rendelkezésére.

8. Hoszszantartó eszmecsere fejlődött a fölött, hogy az egyleti pavillon egészben vagy részben népesítették-e be? Mely tárgy oly értelmű megoldást nyert, miszerint az egész 99 családra készitendő méhszin benépesítették, mely czélból fölírat küldése határozatott Minister úr ő nméltóságához a végből, hogy az ez évi vándortanári honorarium kéretnek ő excellentiájától szintén, hogy méhcsaládok bevásárlására kegyeskednék engedélyezni. Ugy vélvén a közgyűlés ez ügyet kellő módon megoldani, ha t. i. először saját helyiségét rendezve be, itt nyernének az érdeklődők abban minden tekintetben életrevaló praktikus ismereteket, — mely berendezés után aztán jövendőben megkezdené a vándortanár is erdélyrészi barangolásait.

9. Szintén az ig. választmány által beterjesztett azon indítvány következtében, hogy t. i. az eddigi mód szerint gyakorolt mézszüretelés némi tekintetben korlátozathassék, — átirat küldése határozatott a helybeli közigazgatási tanácshoz, melynek erélyes intézkedésétől függend kolozsvári méhészetünk sorsa, jövője. Minek intézésével az elnökség bízott meg.

10. Az egyleti pavillon benépesítése kapcsán br. Apor Károly ur ő méltósága 10 méhcsaláddal kegyeskedett meg lepni az egyletet, nagylelkű ajándéka által, — mely kegyes tettet a közgyűlés hálás tisztelettel fogadott s hangos éljenzései által köszönt meg ő méltóságának.

11. Elnök ő excellentiája a mai gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére Albu József altitkár és Tóth Tamás tagokat kérte föl s aztán a gyűlést néhány meleg szó kíséretében berekesztette.

Hitelesítik :

Albu József,
Tóth Tamás.

Báró Bánffy Dániel,
egyleti elnök.
Szentgyörgyi Lajos,
egyleti főtitkár.

Mező-bándi kiállítás.

Ápril 28-án tartotta meg a maros-tordamegyei gazdasági egyesület helységünkben a legelső szarvasmarka kiállítást. Az eredmény a következő volt:

Jutalmakat nyertek:

a.) Egy éves ökörborjuért az első díjat 4 frtot Babletek János Náznánfalváról, a 2-ik díjat 2 frtot Szentkirályi Sándor mező-madarasi ref. lelkész. Dicséző okmányt m.-madarasi Székely András és Babletek János.

b.) Egy éves üő borjuert az első díjat 4 frtot sámsondi Illia György, a 2-ik díjat 2 frtot m.-madarasi Balás Mihály. Dicséző okmányt madarasi Szalai Mihály és madarasi Osváth Mihály.

c.) Két éves ökörborjuért az első díjat — 2 frtot — m.-sámsondi Kozos Miklós, a 2-dikat — 3 frtot — m.-bándi Német József. Dicséző okmányt: m.-sámsondi Száva Mihály és Kozos Miklós.

d.) Két éves üő borjuert az 1-ső díjat — 5 frtot — m.-sámsondi Báthori István, a 2-ikat kiskaludi Kozma György. Dicséző okmányt: m.-bándi Kondrai Gerő és sámsondi Ősz Sándor.

e.) Borjus tehénért az első díjat — 10 frtot — m.-sámsondi Báthori István, a 2-dikat — 5 frtot — m.-madarasi Osváth Mihály. Dicséző okmányt: m.-madarasi Oltján Todor és Osváth Mihály.

A három éves ökör- és üő-borjukra kitűzött díjak nem adtak ki, mert nem volt minck és ez jövőre bátran ki is maradhat a programból, tekintve azt, hogy csak 20 holdon alóli birtokosok nyerhetnek pénz jutalmakat, a kiknél vajmi ritkán akad egy 3 éves ökörborju, úgy szintén a 3 éves üő is már borjas tehén a szegény ember kezében.

Részemről azzal a feltétellel, hogy csak 20 holdon alóli birtokosok pályázhatnak pénzjutalmakra, sem a 2 éves, sem a 3 éves ökörborjut nem venném fel a programba, hanem ezek helyett az egy éves bikaborjut. A 3 éves üő még maradhat, mert a marhatenyésztés emelésének szempontjából kívánatos lenne, hogy csak ezen idő után folytassék.

Hogy a jutalmak nagy részét sámsondi és madarasi lakosok nyerték el annak igen egyszerű magyarázata az, hogy ebben a két községben a verseny szellemét felkeltötte a néhai b. e. Gr. Bethlen István, ki saját erszényéből évenként 100 frtot osztott ki az ezen két községben felváltva tartott kiállításokon. Vajha a néhai Gróf által adott szép példa, követökre találna tehető fő urainknál!

Mező-Bánd.

S. G.

VIDÉKI GAZDASÁGI TUDÓSÍTÁS.

D.-Szent-Márton, 1882. ápril 27.

Időjárásunk ápril havában száraz, szeles volt, a hónap első felében éjszakai fagyokkal, ez utóbbi ugyan nem ártott, ellenben a folytonos szárazság miatt a szépen indult ősziek, buza, rozs fejlődése megcsökken s ritkulni kezdett. A tavaszi vetések kevés kivétellel befejezék. A rétek, legelők s nyílik a szárazságot. Gyümölcsfák, különösen körtve, szilva, gazdagon virágoznak.

r. l.

Üzleti heti szemle.

(A „Pesther Lloyd“ nyomán.)

Gabona és gyapjupiacz Budapest, 1882. április 23-ától április 29-éig.

Buza lanyha üzlet, forgalom 100,000 metermázsa, ár 11·30 frt.

Rozs csendes üzlet, forgalom 5000 metermázsa, ár 8 frt 30 kr.

Árpa rendes üzlet, forgalom 3000 metermázsa, ár: takarmányárpa 7·30 frt, seres árpa 9 frt.

Zab szilárd üzlet, forgalom 3000 metermázsa, ár 7 frt 75 kr.

Törökbuza szilárd üzlet, forgalom 25,000 metermázsa, ár 7·25 frt.

G y a p j u. A lefolyt héten több belföldi gyár a közeledő gyapjuvásár nyomása alatt katonai posztóhoz mintegy 2000 métermázsa gyapjut vett az itteni piacon és pedig 2—3 frttal olcsóbb nyomott áron, mint a milyeneket az előző vásáron adtak, noha a jövő hétre más vevők is jelentkeztek, a kik katonai posztóhoz fognak gyapjut vásárolni. Eladatott 500 métermázsa tiszavidéki kétnyiratu nyári gyapju 72—73 frt, 400 métermázsa hibátlan bácskai egynyiratu 68—70 frt, 200 métermázsa silányabb bácskai egynyiratu 62—63 frt, 300 métermázsa nyári gyapju 73—75 frton 56 klgrammonként.

G a b o n a - á r a k :

minimum és maximum: Budapest ápr. 29. | Bécs ápr. 29.

Buza	10·60—12·40 frt	11·00—13·45 frt
Rozs	8·00—8·40 frt	8·45—9·50 frt
Árpa, takarmány	7·20—7·50 frt	7·50—8·00 frt
Árpa, szeszfőzésre	7·75—8·25 frt	8·25—9·25 frt
Árpa, seres	8·75—9·25 frt	9·25—10·00 frt
Zab	7·60—8·10 frt	6·95—8·60 frt
Törökbuza	7·30—7·40 frt	7·50—8·20 frt

Budapesti marhavásár április 27-én. Összes felhajtás 1587 db. nagy és 1105 apró marha. Ebből eladott 26 db. bika, 942 db. ökör, 490 db. vágó tehén, 48 db. fejős tehén, 31 drb. bival, 725 drb. borju, 381 drb. bárány. Árak: bika darabonként 74—155 frt, ökör páronként 186—352 frt, vágó tehén páronként 140—240 frt, fejős tehén darabonként 95—186 frt, bival páronként 180—235 frt, borju darabonként 13—34 frt, bárány páronként 4·50—6·80 frt. Húsarak 100 kilonként: ökörhús 51—54 frt, tehénhús 48—52 frt, borjuhús 60—80 frt, bivalhús 46—48 frt.

Bécsi marhavásár április 25-ikén. Összes felhajtás 2999 drb és pedig 1630 drb. magyar, 468 drb. lengyel és 901 drb. német fajta, melyből 2903 drb. ökör, 44 drb. tehén, 49 drb. bika és 3 db. bival. Árak 100 kilonként: magyar hizó 50—61 frt, lengyel 51—57½ frt, német 52—61 frt, tehén 50—52 frt, bika 50—53 frt, bival 45 frt. Lábán darabonként 90—260 frtot fizettek.

Köbányai sertésvásár ápril 26-án. (Az első magyar sertéshizlalo és kölcsönelőgező részvénytársaság jelen-

tése.) Az e heti üzlet iránya a múlt héthez képest változatlan és a forgalom jelentéktelen volt, mindazonáltal a leszurásra érett áru hiánya miatt az árak ismét emelkedtek.

Jegyzett árak: magyar válogatott áru 240—280 klgr. nehéz 67—67½ kr., 180—220 klgr. nehéz 64—65½ kr. Öreg 300 klgr. tuli nehéz 62 kr, vidéki sertés 62—64 kr., syrmiai 62—64 kr. Transitóban: szerbiai 58—64½ kr, romániai 57—64 kr., tuskés 54—56½ kr. tiszta klgrammonkint tisztasuly.

Takaromány árak: tengeri bánáti 7.45 frt, román — frt, árpa 7.75 frt. Helyi állomány: április hó 21-én maradt: 78,591 drb., hozzá hajtattott: alvidékről kövér 2517 drb., alvidékről sovány 756 drb., Szerbiából 1758 drb., Romániából 832 drb., m. államvasutal kövér 951 drb., magyar államvasutal sovány 4397 darab, Budai vámonknál 85 drb., együtt 11,296 drb., összesen 89,887 drb. Elhajtattott: Felvidékre 284 drb., Bécsbe (mult héten 373 drb.) 2415 drb., Csehországba 316 drb., Bodenbachon át 1353 drb., Ruttkán át — drb., Délnémetországba — drb. Budapesti fogyasztás 2064 drb., kültelki fogyasztás 100 drb., Kőbányai szalonnakészítők — drb, magyar államvasutal —

darab, összesen 6532 darab, marad állomány 83,355 drb. A részvény szállásokban 13,057 darab van elhelyezve.

Az egészségrendőri és transito szállásokban április 21-én maradt 9319 db., hozzáhajtattott: szerbiai 1758 db., romániai 832 db., együtt 2590 db., összesen 11,909 drb., elhajtattott 3624 drb., marad állomány 8285 drb. és pedig 3419 drb. szerbiai és 1042 drb. romániai. Az egészségi vizsgálatnál január 1-től—maig 1042 drb. a fogyasztás alól kivonatott és technikai czélokra feldolgozott.

Disznózsir: kész áru hordóval együtt 76—76½ forint, Május havi kötésben hordó nélkül 74 frt.

Szalonna: vidéki szalonna 65 frt, városi áru 68—69 frt, füstölt szalonna 71—73 frt.

Bécsi sertésvásár április 25-én. Összes felhajtás 3982 drb. és pedig 858 drb. nehéz, 1150 drb. középnehéz és 1974 drb. süldő; melyből 1648 drb. magyar, 1974 drb. orosz-lengyel, 240 drb. szerb és 120 drb. oláh fajta. Árak 100 kilónként: nehéz 57—59 frt, középnehéz 51—56 frt, süldő 40—48 frt; szalonna és zsir 71—73 frt.

Felelős szerkesztő: GAMAUF VILMOS.

Piaci árak.

A heti vásár		Egy hectoliter vagy metermázsá*						100 kilo		1 köbméter	1 kilo
helye	napja	tiszta buza	olgy buza	rozs	árpa	zab	törökbuzza	széna	szalma	tüzifa	marhahús
Á r a k r a j o z á r o k b a n											
Beszterce	április 11	850	650	650	—	400	550	250	80	320	36
Brassó	április 28	960	580	530	500	310	540	340	—	250	48
Csik-Szereda	április 12	875	—	650	625	400	575	210	70	200	36
Déas	április 11	1190	950	880	430	370	680	480	240	430	44
Déva*	április 22	1340	1050	930	—	600	700	208	160	250	44
Erzsébetváros	április 29	800	650	550	—	350	450	350	160	250	44
Fogaras	április 14	1185	—	690	720	315	650	175	90	220	42
G.-Fehérvár	április 15	1120	975	770	—	1020	735	250	150	260	48
Gy.-Sz.-Miklós*	április 22	1100	—	675	725	400	650	280	60	160	40
Kolozsvár	április 27	820	—	540	—	315	480	250	240	350	48
M.-Vásárhely	április 13	1045	725	795	615	325	665	325	190	450	44
Magy.-Enyed	április 27	1035	905	720	—	205	500	380	150	285	44
M.-Szeged	április 18	1140	1065	805	—	950	735	180	150	350	48
Segesvár	április 27	730	515	500	—	370	480	130	80	170	44
S.-Sz.-György	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sz.-Régen	április 27	860	700	575	—	370	525	180	80	200	40
Sz.-udvarhely	április 25	850	650	600	—	400	550	240	40	240	40

*) A csillaggal jelelt árak metermázsára értendők.

Mellékletek
100 darabonként 1 forint 50 kr-ával számíttatnak.
A hirdetés szövegét
a t. megrendelők minden
költségen díj nélkül tot-
szés szerint akarhányszor
változtathatják.

Az „Erdélyi gazda” hirdetési díjszabályzata.											
A kivant tér megnevezése	az évi hirdetésnél										
	1	1-3	4-6	7-12	13-18	19-24	25-30	31-36	37-42	43-52	53
fizetendő forint											
1/16 v. egész oldal	7	30	35	65	95	120	140	160	180	210	
1/16 v. fél „	4	10	18	33	48	60	70	80	90	105	
1/16 v. negyed „	3	6	9	17	24	30	35	40	45	53	
1/16 v. nyolczad oldal	2	3	5	9	12	15	18	20	23	27	
1/16 v. tizenhatod „	1	2	3	5	6	8	9	10	12	14	

Ezenkívül 30 kr. bélyegdíj annyiszor, a hányszor a hirdetés megjelenik.

Egyletünk t. tagjai
és
lapunk t. előfizetői
25% vagyis egy negyedréz
engedményben részesülnek
ha hirdetésük beküldésekor
tagsági vagy előfizető
minőségükre hivat-
koznak.